

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **Ing. J. J.**, bytom B., *zastúpeného JUDr. J. K., advokátom so sídlom H.*, proti odporcovi **Národnému bezpečnostnému úradu**, so sídlom Budatínska 30, Bratislava, v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh **z a m i e t a**.

Navrhovateľovi **n e p r i z n á v a** právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e :

Dňa 20.05.2011 podal navrhovateľ na Krajský súd v Bratislave návrh proti nečinnosti orgánu verejnej správy - Národnému bezpečnostnému úradu domáhajúc sa, aby mu súd uložil povinnosť konať vo veci jeho návrhu o nároku na náhradu služobného platu za obdobie práceneschopnosti a náhrade za bolesť z titulu úrazu zo dňa 04.04.2008 a v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia rozhodnúť. Svoj návrh odôvodil tým, že u odporcu pracoval v služobnom pomere od roku 2006 do 31.01.2010. Dňa 04.04.2008 počas výkonu služby – služobnej telesnej prípravy utrpel úraz, pri ktorom u neho došlo k poraneniu pravého kolena. Úraz v zmysle služobného postupu oznámil ešte v ten istý deň listom sp. zn. 3416/2008/IBEP-001. V ten istý deň bol aj ošetrovaný v nemocnici. Následky služobného úrazu pociťoval po celý čas od úrazu, pomerne často sa podroboval lekárske vyšetreniam, až sa napokon v roku 2009 podrobil nevyhnutnému operačnému zákroku s následnou práceneschopnosťou od 22.06.2009 do 31.08.2009. U odporcu si už počas práceneschopnosti uplatnil podľa ustanovenia § 174 a nasl. zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej

republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z. z.“) z titulu služobného úrazu nárok na náhradu škody podľa zákona č. 328/2002 Z. z.) o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z. z.“), konkrétne nárok na:

- náhradu služobného platu za obdobie práceneschopnosti – od 22.07.2009 (podľa § 6 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z.),
- náhradu za bolesť na základe lekárskeho posudku MUDr. B. Z. za 157,5 bodov (podľa § 22 zákona č. 328/2002 Z. z.).

Uviedol, že vo veci bolo vykonané šetrenie a jeho stanovisko, resp. uplatňované nároky boli zaznamenané v písomnej výpovedi. V prieskumnom konaní bolo lekárskou komisiou odporcu vydané rozhodnutie zo dňa 09.11.2009, sp. zn. 4769/2009/KÚ-010 podľa ktorého bola posúdená jeho zdravotná spôsobilosť a v druhej časti výroku rozhodnutia komisia stanovila, že *„poškodenie zdravia por. Bc. J. J. je s najväčšou pravdepodobnosťou v priamej súvislosti s výkonom štátnej služby príslušníka“*. V odôvodnení tohto rozhodnutia je podľa názoru navrhovateľa plne potvrdená príčinná súvislosť medzi poškodením zdravia a výkonom štátnej služby.

Ďalej navrhovateľ v návrhu uviedol, že následne bol predvolaný listom zo dňa 13.01.2010 na lekárske vyšetrenie súdnym znalcom – MUDr. P. M.. O vypracovanom znaleckom posudku nemá žiadnu informáciu. Odporca, bez ďalšieho dokazovania mu listom zo dňa 14.06.2010 sp. zn. 327/2010/KU/OP-013 iba oznámil, že jeho úraz nepokladá za služobný. Dňa 08.02.2011 doručil odporcovi podanie, ktorým oznámil, že konanie pokladá za neukončené a žiadal aj o možnosť nahliadnuť do administratívneho spisu. Odporca mu však iba listom zo dňa 01.03.2011 sp. zn. 1820/201/KÚ/OP-002 oznámil, že prakticky vec pokladá za uzavretú.

Navrhovateľ je toho názoru, že odporca svojím konaním, resp. nekonaním porušuje ustanovenia zákona č. 73/1998 Z. z., konkrétne §§ 231 a nasledujúcich, keď v jeho prípade odmieta vydať prvostupňové rozhodnutie vo veci. Navyše odporca mu ako účastníkovi konania ani neumožnil nahliadnuť do administratívneho spisu, čo pokladá za porušenie zákona, nakoľko mu bráni v uplatňovaní práv účastníka konania.

V konaní si uplatnil i náhradu trov, ktorá spočíva v trovách právneho zastúpenia za dva úkony právnej pomoci vo výške 57,- eur/úkon a paušálna náhrada vo výške 7,41 eura/úkon, celkom trovy právneho zastúpenia vo výške 128,82 eura.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 28.07.2011, č. k. 1S/91/2011-18 postúpil podľa § 250d ods. 2 OSP vec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“). Spis došiel najvyššiemu súdu dňa 05.09. 2011.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že Národný bezpečnostný úrad (ďalej len „NBÚ“) je ústredným orgánom štátnej správy na ochranu utajovaných skutočností, šifrovú službu a elektronický podpis.

Úlohy NBÚ podľa zákona č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov plnia príslušníci úradu, ktorí sú v služobnom pomere podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 73/1998 Z. z..

Zákon č. 73/1998 Z. z. upravuje okrem iného oblasť náhrady škody a rovnako aj konanie vo veciach služobného pomeru príslušníkov NBÚ. Podľa § 174 ods. 1 tohto zákona ak pri výkone štátnej služby alebo v priamej súvislosti s ním došlo k poškodeniu zdravia policajta alebo k jeho smrti úrazom (ďalej len „služobný úraz“), zodpovedá za škodu tým vzniknutú služobný úrad.

Zákon č. 328/2002 Z. z. upravuje sociálne zabezpečenie policajtov, vrátane príslušníkov NBÚ a profesionálnych vojakov, ktoré tvorí nemocenské zabezpečenie, úrazové zabezpečenie, výsluhové zabezpečenie a služby sociálneho zabezpečenia.

Citujúc ustanovenia § 29 ods. 1 písm. a/ až e/, § 6 ods. 1 a 2 a § 103 ods. 1 a 3 zákona č. 328/2002 Z. z., ako aj ustanovenie § 233 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. uviedol, že vo veci navrhovateľa na základe vyššie uvedených právnych skutočností a dostatočne zisteného skutočného stavu veci v súvislosti s posúdením úrazu ako služobného úrazu podľa zákona č. 73/1998 Z. z. a zákona č. 328/2002 Z. z. bol NBÚ k svojmu záveru vedený aj nasledovnými skutočnosťami:

1. menovaný pred prijatím do služobného pomeru príslušníka NBÚ trpel problémami s kolenami, čo potvrdzuje aj lekárske vysvedčenie o vstupnej lekárskej prehliadke z júna 2006, kde menovaný sám uvádza, že v januári 2006 podstúpil artroskopiu ľavého kolena a v kolónke „Súčasnú zdravotnú situáciu“ uvádza „Natrhnutý krížny väz“,
2. jednou zo základných podmienok stanovených zákonom č. 73/1998 Z. z. pre definovanie služobného úrazu je, že dochádza k poškodeniu zdravia. Menovaný nebol v dôsledku úrazu uznaný za práceneschopného (nebol práceneschopný ani jediný deň), pretože vyšetrenie na pohotovosti nepotvrdilo poškodenie zdravia – dňa 04.04.2008 bol na pohotovosti vo Fakultnej nemocnici s poliklinikou v Ružinove, kde MUDr. I. J. PhD. v správe

skonštatoval: „kolenný kĺb vpravo bez opuchu, náplne. Extenzia plná, postranné a skrížené väzy pevné, manévry na menisky negatívne. RTG kolena negatívne“. Ing. J. J. nepožiadal o vyplatenie žiadnej dávky úrazového zabezpečenia (ani nepredložil posudok o bolestnom). Z týchto skutočností vyplýva, že k poškodeniu zdravia, ku ktorému malo dôjsť počas služobnej telesnej prípravy, u navrhovateľa nedošlo, čo potvrdzuje aj záver preventívnej lekárskej prehliadky menovaného zo dňa 08.04.2008 (t. j. štyri dni po úraze), kde nie sú uvádzané žiadne problémy s pravým kolenom,

3. menovaný v období od 04.04.2008 do operácie kolena (jún 2009) naďalej športoval a zúčastňoval sa aj služobnej telesnej prípravy. Do podstúpenia operácie kolena bol uznaný ako dočasne práceneschopný dva krát, a to od 16.06.2008 do 23.06.2008 a od 07.11.2008 do 23.11.2008, v oboch prípadoch z dôvodu choroby a nie z dôvodu úrazu.

Odporca ďalej uviedol, že Ing. J. J. bol v období práceneschopnosti, teda od 22.06.2009 do 01.09.2009 vyplatený služobný plat, náhrada služobného platu a nemocenské podľa § 6 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z. z., pričom tento sa o výšku nemocenských dávok začal zaujímať až v druhom mesiaci jeho práceneschopnosti (teda v čase, keď poberal nemocenské vo výške už len 70 % čistého denného služobného platu), a to osobne na pracovisku na odbore personalistiky s informáciou, že v jeho prípade malo ísť o dočasnú neschopnosť v dôsledku pracovného úrazu. Odporca podotkol, že navrhovateľ o svojom „pracovnom úraze“ takto informoval až po výraznom časovom odstupe (7 rok a 2 mesiace) od utrpenia úrazu.

S poukazom na ustanovenie § 19 a § 81 zákona č. 328/2002 Z. z. uviedol, že Služobný úrad nerozhoduje o tom, či úraz, ktorý príslušník utrpel je služobným úrazom, ale posudzuje, či boli splnené podmienky stanovené zákonom pre kvalifikovanie úrazu za služobný úraz. Z uvedeného dôvodu sa v tejto veci nevydáva rozhodnutie. NBU dospel k záveru, že neboli splnené podmienky stanovené zákonom pre kvalifikovanie úrazu Ing. J. J. za služobný, nebolo vydané ani rozhodnutie v zmysle tohto zákona. Navrhovateľ bol vyrozumený NBÚ listom č.: 327/2010/KÚ/OP-013 zo dňa 14.06.2010 o skutočnosti, že úraz nie je služobným úrazom (na základe posúdenia služobným úradom úraz nespĺňa náležitosti a zákonom stanovené podmienky pre služobný úraz).

Z vyššie uvedeného teda podľa odporcu vyplýva, že vznik nároku na náhradu služobného platu z dôvodu pracovného úrazu za obdobie práceneschopnosti je dané splnením zákonom stanovených podmienok. V prípade Ing. J. J. neboli naplnené zákonom stanovené predpoklady pre služobný úraz.

Tento fakt ale podľa názoru odporcu neznamena, že odporca nekonal spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom a že bol v konaní nečinný. Práve naopak, odporca konal tak, ako mu zákon dovoľuje a Ing. J. J. boli vyplatené všetky dávky, na ktoré mal podľa príslušných právnych predpisov nárok.

Odporca sa domnieva, že navrhovateľ mal možnosť využiť všetky dostupné inštitúty na nápravu, ktoré mu zákon priznáva. To, že žiadny takýto inštitút z jeho strany nebol využitý neznamena, že boli porušené jeho práva ako účastníka, nakoľko takéto podania, resp. využitie dostupných inštitútov na nápravu, sa vyznačujú svojou dispozičnosťou, a teda ich uplatnenie závisí výlučne na vôli navrhovateľa.

Odporca namietol postup navrhovateľa, že návrhom podľa § 250t OSP sa domáha takých dávok, na ktoré podľa zákona nárok nemá, resp. sa de facto „odvoláva“ proti tým dávkam, ktoré mu boli poskytnuté na základe zákona a činnosťou NBÚ.

Na základe uvedených skutočností odporca navrhol súdu, aby podľa § 250t ods. 4 OSP návrh navrhovateľa zamietol ako neodôvodnený a neuznal navrhovateľovi náhradu trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne a miestne príslušný na konanie proti nečinnosti ústredného orgánu štátnej správy podľa § 246 ods. 2 písm. b/ OSP vec preskúmal bez nariadenia pojednávania (§ 250t ods. 4 OSP), oboznámil sa s administratívnym spisom odporcu a dospel k záveru, že návrhu navrhovateľa nemožno priznať úspech.

Navrhovateľ sa domáha súdnej ochrany pred tvrdenou nečinnosťou odporcu návrhom podaným podľa § 250t OSP.

Podľa § 250t ods. 1 OSP, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Podľa § 250t ods. 4 OSP, súd o návrhu rozhodne bez pojednávania uznesením. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a primeranú lehotu, nie však dlhšiu ako tri mesiace, v ktorej

je orgán verejnej správy povinný rozhodnúť. Súd môže na návrh orgánu verejnej správy túto lehotu predĺžiť. Nedôvodný alebo neprípustný návrh súd zamietne.

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že dňa 04.04.2008 bol odporcovi oznámený služobný úraz, a to, že navrhovateľ si dňa 04.04.2008 o 10:00 hod. zranil pravé koleno pri vykonávaní služobnej telesnej príprav, keď počas behu a záberu do ľavej strany sa uvoľnilo koleno a vyskočilo spolu s celým predkolením do vonkajšej strany. Dňa 22.09.2009 požiadal navrhovateľ odporcu o prieskumné konanie na posúdenie súvislosti úrazu zo dňa 04.04.2008, ktorý sa stal v priestoroch telocvične policajnej akadémie pri výkone štátnej služby, za účelom posúdenia zdravotnej spôsobilosti na ďalší výkon štátnej služby priznania dávky úrazového zabezpečenia, resp. vykompenzovania bolestného a nároku na dorovnanie mzdy v období práceneschopnosti. Odporca dňa 09.11.2009 vydal pod č. p. 4769/2009/KÚ-010 rozhodnutie, Lekárska komisia Národného bezpečnostného úradu príslušná na rozhodovanie podľa § 222 zákona č.73/1998 Z. z. rozhodla v prieskumnom konaní zameranom na posúdenie zdravotnej spôsobilosti na ďalší výkon štátnej služby podľa § 223 zákona č. 73/1998 Z. z. tak, že určila ponechať zdravotnú klasifikáciu „A“ – spôsobilý na výkon štátnej služby príslušníka podľa prílohy nariadenia č. 17/2009, stĺpec III, značka choroby S83, písm. c, M23, písm. d, 110, písm. c a zároveň stanovila, že poškodenie zdravia por. Bc. J. J. je s najväčšou pravdepodobnosťou v priamej súvislosti s výkonom štátnej služby príslušníka.

Listom zo dňa 14.06.2010 č. 327/2010/KU/OP-013 oznámil odporca navrhovateľovi, že úraz, ktorý navrhovateľ utrpel dňa 04.04.2008 Národný bezpečnostný úrad neuznal za služobný úraz, ktorého dôvodu navrhovateľovi nevzniká nárok na dávky úrazového zabezpečenia podľa zákona č. 328/2002 Z. z..

Navrhovateľ listom doručeným odporcovi dňa 16.02.2011 požiadal odporcu o vykonanie dôkazom z dôvodu, že predmetné konanie, v ktorom si uplatnil nárok na zaplatenie bolestného vo výške – 157.5 bodov podľa prvotného bodového ohodnotenia lekárom a dopltenie rozdielu na služobnom plate za obdobie od 22.06.2009 do 31.08.2009 nepovažuje ku dnešnému dňu za právoplatne ukončené, nakoľko vo veci mu nebolo doručené žiadne prvostupňové rozhodnutie, voči ktorému by mohol podať opravný prostriedok. Tvrdil, že konanie podľa § 235 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. nie je možné podľa platnej právnej úpravy ukončiť písomným oznámením. Zároveň požiadal o nahliadnutie do administratívneho spisu v predmetnej veci a doručenie kópie záverov lekárskej komisie.

Na túto žiadosť odporca navrhovateľovi odpovedal listom z 01.03.2011, v ktorom mu oznámil, že z dôvodu neuznania úrazu zo dňa 04.04.2008 za služobný úraz pre nesplnenie podmienok uvedených v § 174 a nasl. zákona č. 73/1998 Z. z. nebolo vydané rozhodnutie o priznaní dávok úrazového zabezpečenia podľa zákona č. 328/2002 Z. z.. Tiež uviedol, že závery lekárskej komisie, ktorých kópiu požaduje navrhovateľ doručiť, si osobne prevzali na zasadnutí lekárskej komisie.

Podľa § 174 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. ak pri výkone štátnej služby alebo v priamej súvislosti s ním došlo k poškodeniu zdravia policajta alebo k jeho smrti úrazom (ďalej len „služobný úraz“), zodpovedá za škodu tým vzniknutú služobný úrad. Služobným úrazom nie je úraz, ktorý sa policajtovi prihodil na ceste do služby a späť, s výnimkou, ak bol mimoriadne povolaný na miesto výkonu štátnej služby alebo iné dohodnuté miesto nadriadeným.

Úrazové zabezpečenie príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície upravuje zákon č. 328/2002 Z. z..

Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z. policajtovi alebo profesionálnemu vojakovi, ktorý utrpel služobný úraz podľa § 29 ods. 1 až 3 alebo u ktorého bola zistená choroba z povolania podľa § 29 ods. 4, sa poskytuje v rozsahu, v akom služobný úrad alebo služobný orgán za škodu zodpovedá,

a) náhrada za stratu na služobnom plate, ak:

1. bol po skončení dočasnej neschopnosti prevedený, preradený, preložený alebo ustanovený zo zdravotných dôvodov na inú funkciu, na ktorej dosahuje nižší služobný plat, alebo
2. jeho služobný pomer skončil zo zdravotných dôvodov v dôsledku služobného úrazu alebo choroby z povolania a po skončení služobného pomeru jeho príjem zo zárobkovej činnosti vrátane výsluhového príspevku alebo výsluhového dôchodku je nižší ako služobný plat, ktorý dosahoval pred skončením služobného pomeru,
3. bol uznaný za invalidného v dôsledku služobného úrazu alebo choroby z povolania a po skončení služobného pomeru jeho príjem zo zárobkovej činnosti vrátane výsluhového príspevku, výsluhového dôchodku alebo invalidného výsluhového dôchodku je nižší ako služobný plat, ktorý dosahoval pred skončením služobného pomeru,

b) náhrada za bolesť a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia,

- c) náhrada účelne vynaložených nákladov spojených s liečením,
- d) jednorazové mimoriadne odškodnenie.

Podľa § 29 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z. za služobný úraz sa na účely tohto zákona považuje poškodenie zdravia alebo smrť policajta alebo profesionálneho vojaka spôsobené nezávisle od jeho vôle krátkodobým, náhlým a násilným pôsobením vonkajších vplyvov:

- a) pri výkone služobných činností vyplývajúcich zo služobného zaradenia policajta alebo profesionálneho vojaka, pri činnosti vykonávanej na príkaz, pokyn alebo rozkaz nadriadeného alebo pri činnosti, ktorá je obvyklá pri plnení služobných úloh vrátane činnosti v čase prestávok v službe,
- b) pri činnosti, ktorá sa vykonáva v záujme služby alebo s cieľom chrániť záujem služby, bez ohľadu na to, z akého podnetu policajt alebo profesionálny vojak túto činnosť vykonáva,
- c) v dôsledku konania alebo opomenutia inej osoby, ak dôvodom takého konania alebo opomenutia je príslušnosť policajta k Policajnému zboru, Hasičskému a záchrannému zboru, Horskej záchranej službe, Slovenskej informačnej službe, Národnému bezpečnostnému úradu, Zboru väzenskej a justičnej stráže, Železničnej polícii alebo k colnému riaditeľstvu, alebo príslušnosť profesionálneho vojaka k ozbrojeným silám, alebo činnosť, ktorú policajt alebo profesionálny vojak vykonáva alebo vykonával v záujme služby alebo s cieľom chrániť záujem služby,
- d) počas cesty z miesta, kde sa policajt alebo profesionálny vojak zdržiava mimo výkonu služby, namiesto výkonu služby, ak sa táto činnosť vykonáva s cieľom dostaviť sa na miesto výkonu služby, ak bol na výkon služby mimoriadne povolaný, a späť,
- e) pri činnosti, ktorú policajt alebo profesionálny vojak vykonáva vo verejnom záujme alebo v záujme ochrany života, zdravia alebo majetku.

O náhrade za stratu na služobnom plate policajta alebo profesionálneho vojaka sa rozhoduje písomným rozhodnutím podľa predpisov o správnom konaní (§ 21 ods. 7 zákona č. 328/2002 Z. z.).

Náhrada za bolesť a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo vo výške ustanovenej zákonom č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia,

o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (§ 22 zákona č. 328/2002 Z. z.).

Citované zákonné ustanovenia o vydaní rozhodnutia sa použijú v prípade, že služobný úrad služobný úraz uzná. V prípade, že služobný úrad služobný úraz neuzná, dochádza k sporu.

Dôvodov pre vznik sporu o odškodnenie pracovného úrazu či služobného úrazu alebo choroby z povolania môže vzniknúť mnoho. Tak napr. môže byť sporné, či príslušník Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej aj „príslušník“) vôbec utrpel úraz v zmysle úrazového deja, či došlo k úrazu pri plnení služobných úloh alebo v priamej súvislosti s ním, či príslušník trpí chorobou z povolania, či je daná príčinná súvislosť medzi škodou (čiastočnou škodou) a služobným úrazom, služobným úrazom alebo chorobou z povolania a pod. Preto sa poškodený príslušník môže uvedených nárokov domáhať prostredníctvom rôznych druhov žalôb vo všeobecnom súdnictve.

Spor medzi príslušníkom a služobným úradom (rovnako ako spor medzi zamestnancom a zamestnávateľom), ktorý rieši základ nároku poškodeného príslušníka na jednotlivé plnenia, vyplývajúce zo zodpovednosti služobného úradu za škodu spôsobenú služobným úrazom alebo chorobou z povolania, treba považovať aj naďalej za spor vyplývajúci zo služobného vzťahu (rovnako ako spor z pracovnoprávneho vzťahu) a žalobu o určenie, že ide o služobný úraz alebo o určenie rozsahu zodpovednosti služobného úradu za škodu spôsobenú služobným úrazom (chorobou z povolania), ktorá je žalobou svojho druhu, rieši súd v občianskom súdnom konaní (k tomu pozri napr. 40/2007 ZSP).

Preto nemožno vytýkať odporcovi, ak na žiadosť navrhovateľa reagoval listom, ktorým navrhovateľovi oznámil, že jeho úraz zo 04.04.2008 neuznal za služobný úrad.

Ak by aj odporca vydal o tejto veci rozhodnutie, ktoré by bolo preskúmateľné súdom v správnom súdnictve na základe ustanovení piatej časti OSP, správny súd nemôže služobnému úradu uložiť, aby služobný úraz uznal. Rozhodnúť o tom, že u navrhovateľa došlo k služobnému úrazu, môže teda iba súd vo všeobecnom súdnictve, t. j. príslušný

okresný súd, nakoľko aj príslušníkom Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície musí byť v týchto prípadoch zabezpečené právo na súdnu ochranu.

Z citovaných zákonných ustanovení, z uvedených zásad a z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že na vyhovenie návrhu v danej veci nebola splnená základná podmienka ustanovenia § 250t ods. 1 veta prvá OSP, a to, že by odporca nevydaním rozhodnutia o žiadosti navrhovateľa **nekonal bez vážneho dôvodu** spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom. Postupom odporcu navrhovateľ neutrpel ujmu na svojich právach ani mu nebolo odňaté právo domáhať sa nápravy žalobou na všeobecnom súde.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh navrhovateľa zamietol v zmysle § 250t ods. 4 vety štvrtej OSP ako nedôvodný bez ohľadu na to, že navrhovateľ ani nepreukázal vyčerpanie prostriedkov k náprave, napr. podanie sťažnosti podľa zákona č. 152/1998 Z. z. o sťažnostiach.

O náhrade trov konania rozhodol súd v zmysle 250t ods. 5 OSP, keď ich náhradu neúspešnému navrhovateľovi nepriznal. V konaní úspešný odporca právo na náhradu trov konania nemá zo zákona.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

P o u č e n i e : P r o t i t o m u t o u z n e s e n i u n i e j e p r í p u s t n ý o p r a v n ý p r o s t r i e d o k .

V Bratislave 08. novembra 2011

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

P. Slezáková